

Lista 2 - estymacja i eliminacja trendu

Analiza szeregów czasowych

Karol Pustelnik 249828 i Jan Solarz

2021-03-02

Spis treści

1	Wstępne przekształcenie danych	2
2	Nieparametryczna estymacja trendu	4
2.1	Różnicowanie	4
2.2	Wyglądanie metodą ruchomej średniej	6
2.3	Wyglądanie filtrem Spencera	9
2.4	Wyglądanie wykładnicze	10
2.5	Podsumowanie	13
3	Parametryczna estymacja trendu	13
4	Wstępna identyfikacja modelu	13
5	Bibliografia	13

```

losuj.dekade <- function(album)
{
  set.seed(album)
  dekady <- seq(from=30, to=70, by=10)
  sample(dekady, 1)
}

```

 # Przykłady

```
losuj.dekade(249828 + 243889)
```

```
## [1] 40
```

1 Wstępne przekształcenie danych

Na początku zastosujemy transformację Boxa z automatycznie dobranym parametrem `lambda`

```

library(xts)
library(forecast)

dane <- read.table("Dow_30-39.html", blank.lines.skip = T,
                  fill = T, sep="\t",
                  header=T, skip=2)
dane <- dane[-nrow(dane),] # usuwamy ostatni wiersz (znacznik </PRE>)
kurs <- dane$closing.values
daty <- as.POSIXlt(paste0("19",as.character(dane$Date)), format = "%Y%m%d")

# obiekt klasy 'xts' (dokładne daty notowań)
szereg.xts <- xts(kurs, order.by=daty)
szereg.ts <- ts(kurs)
autoplot(szereg.ts)

```



```
Box.test(szereg.ts) #test białosumowosci przed zastosowaniem różnicowania
```

```
##
```

```
## Box-Pierce test
```

```
##
```

```
## data: szereg.ts
```

```
## X-squared = 2977.5, df = 1, p-value < 2.2e-16
```

```
#i transformacji - p<0,05 zatem występuje statystycznie istotna korelacja
```

```
lambda<-BoxCox.lambda(szereg.ts) #wyznaczam najlepsza lambde do transformacji
```

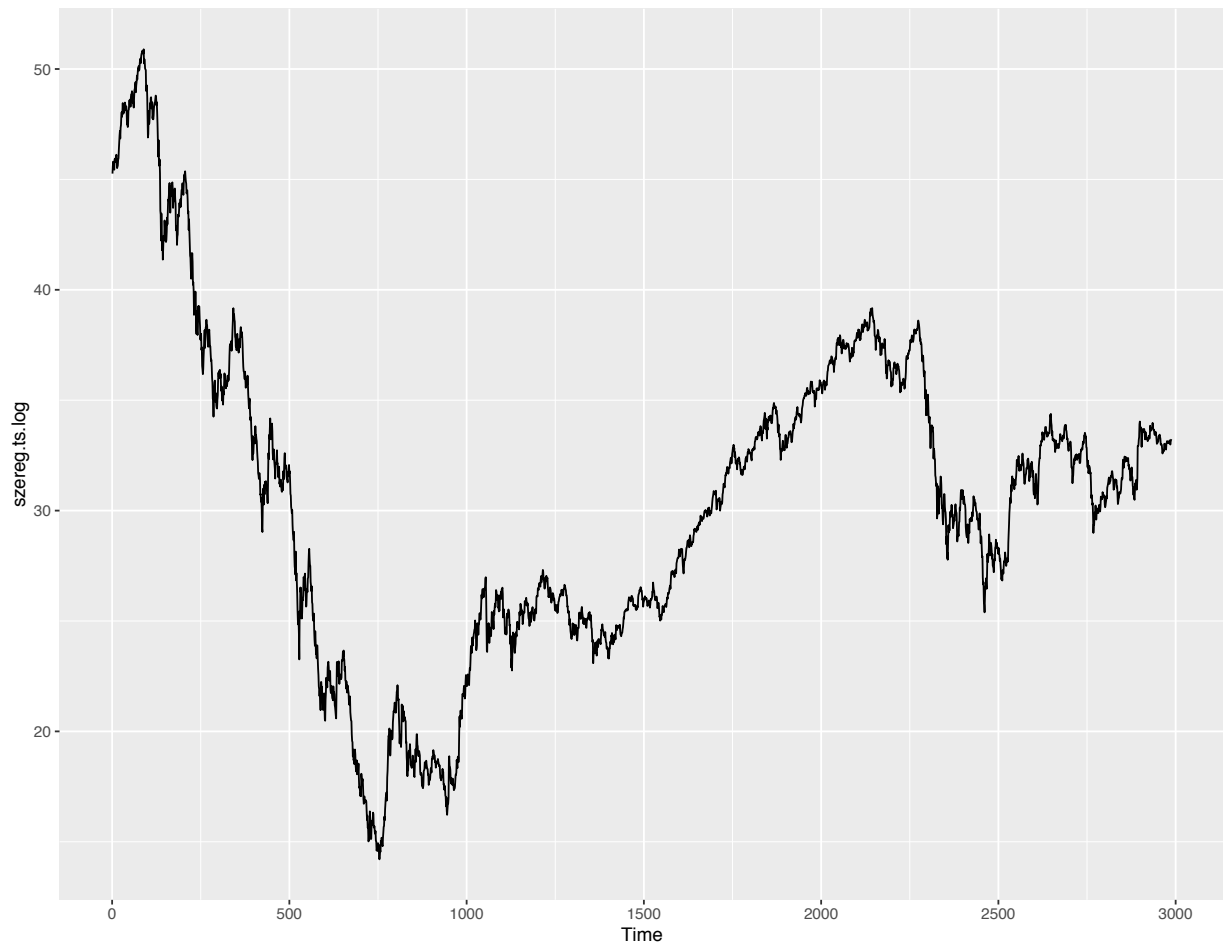
```
szereg.ts.log<-BoxCox(szereg.ts, lambda = lambda) # transformuje szereg dla  
#danej lambdy
```

2 Nieparametryczna estymacja trendu

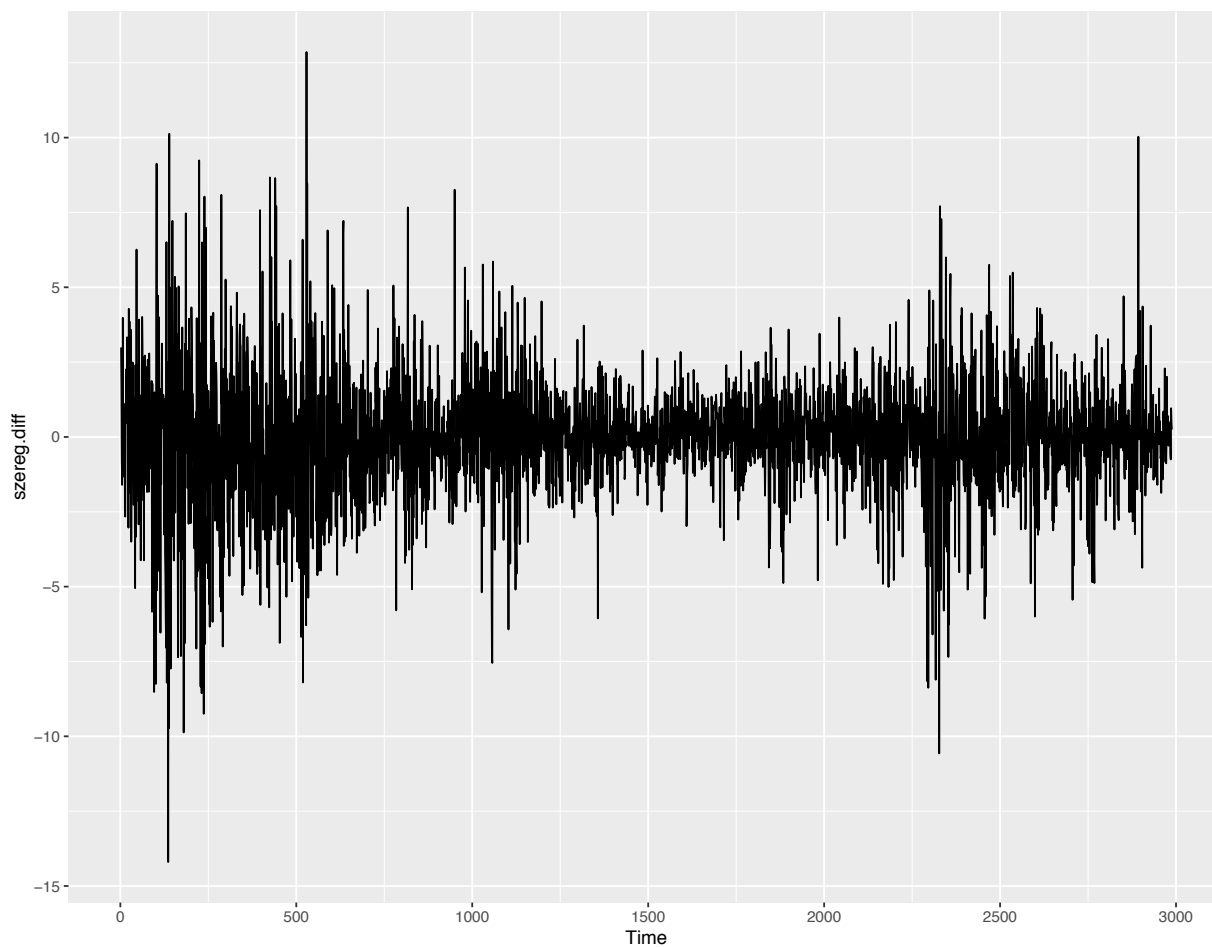
2.1 Różnicowanie

Dla naszych danych zastosujemy różnicowanie z opóźnieniem 1.

```
autoplot(szereg.ts.log)
```



```
szereg.diff<-diff(szereg.ts,differences =1)#różnicuje szereg z opóźnieniem 1  
#i różnicą 1 #testuję czy mamy biały szum  
autoplot(szereg.diff)
```



```
Box.test(szereg.diff)#testuję czy mamy biały szum -  $p > 0,05$  -
```

```
##
## Box-Pierce test
##
## data:  szereg.diff
## X-squared = 0.91411, df = 1, p-value = 0.339
#nie ma podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej -
#raczej mamy do czynienia z białym szumem.
# Ztem dla różnicowania
```

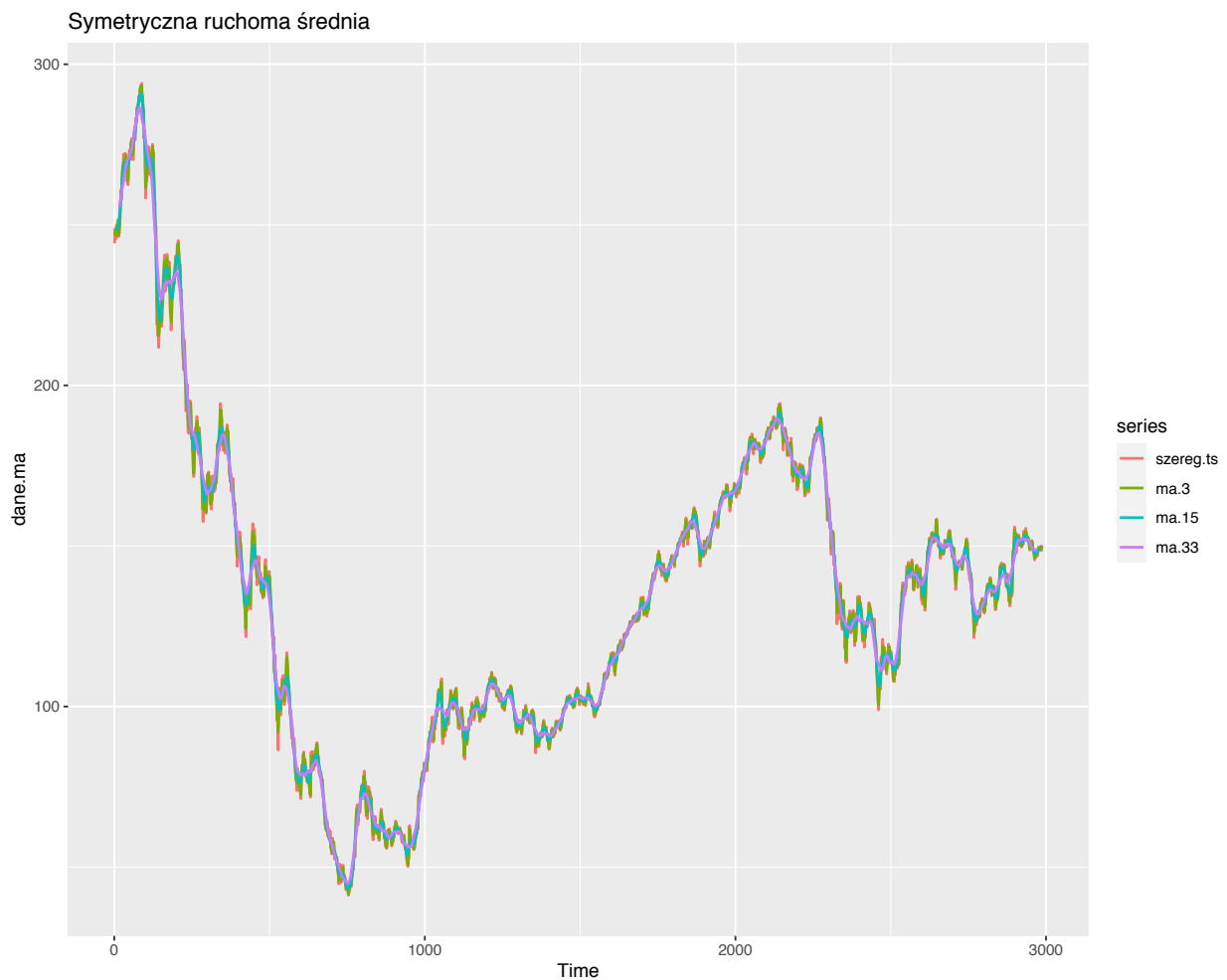
2.1.1 Wnioski

- Po zróżnicowaniu z opóźnieniem 1 dostaliśmy szereg stacjonarny - test białoszumowości nie nakazuje odrzucenia hipotezy zerowej. Z wykresu widać, że otrzymaliśmy porządkany efekt. Zatem dalej nie kontynuujemy różnicowania

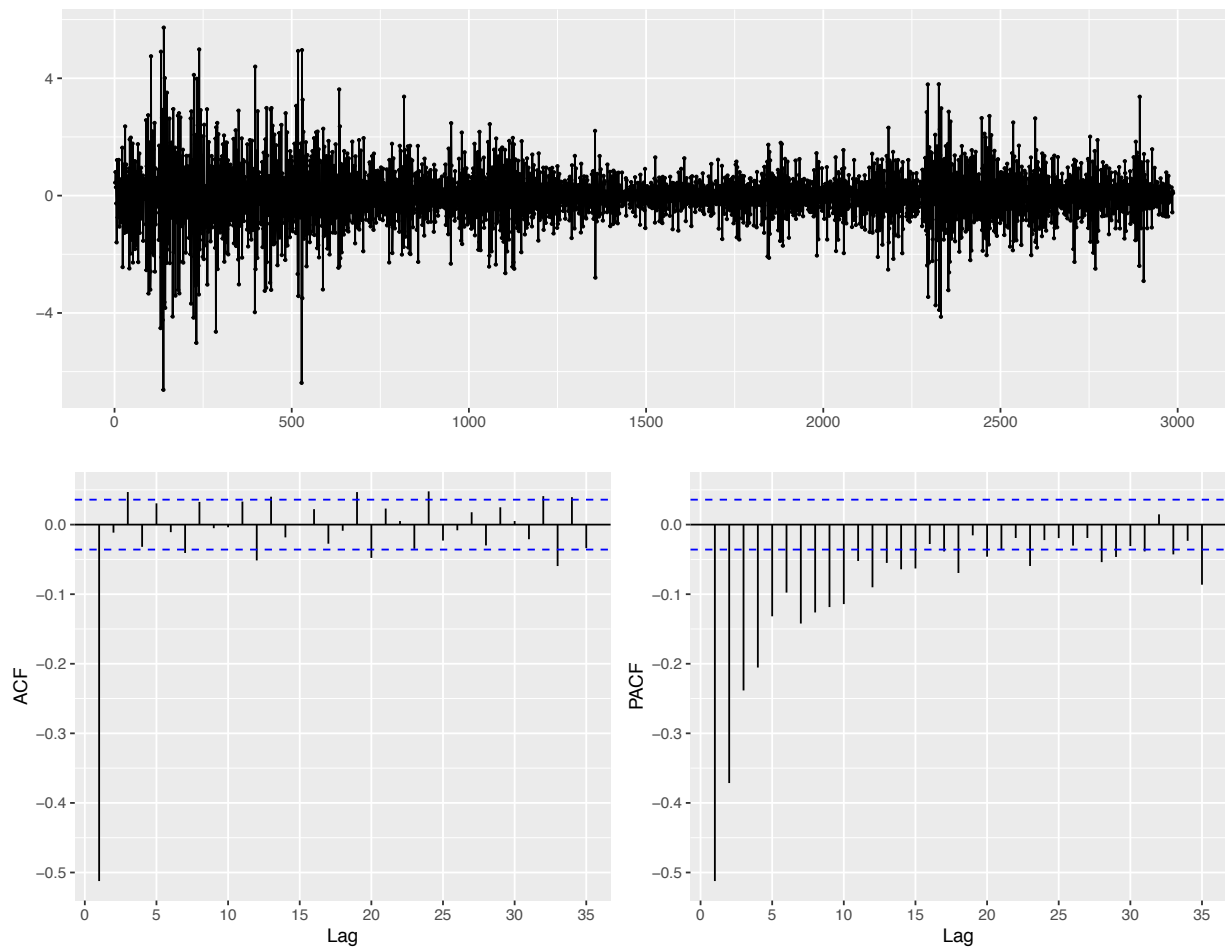
2.2 Wygładzanie metodą ruchomej średniej

Zastosujemy metodę wygładzania ruchomą średnią dla różnych parametrów q i porównamy otrzymane wyniki.

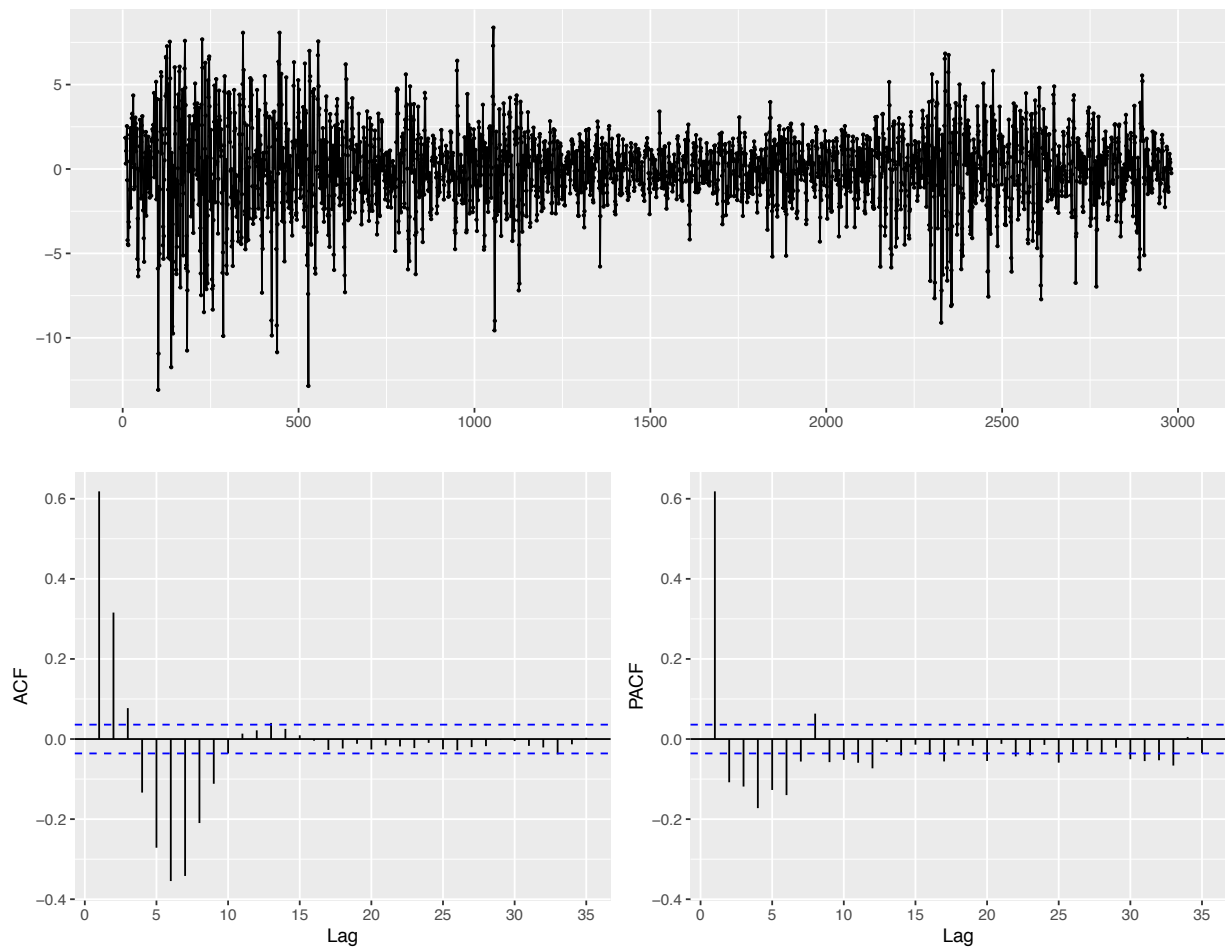
```
ma.3 <- ma(szereg.ts, order = 3, centre = TRUE)
ma.15 <- ma(szereg.ts, order = 15)
ma.33 <- ma(szereg.ts, order = 33)
dane.ma <- ts.union(szereg.ts, ma.3, ma.15, ma.33)
autoplot(dane.ma, main="Symetryczna ruchoma średnia", lwd=.75)
```



```
resid.ma.3 <- szereg.ts-ma.3 #Uwaga na NA!
ggtsdisplay(resid.ma.3)
```

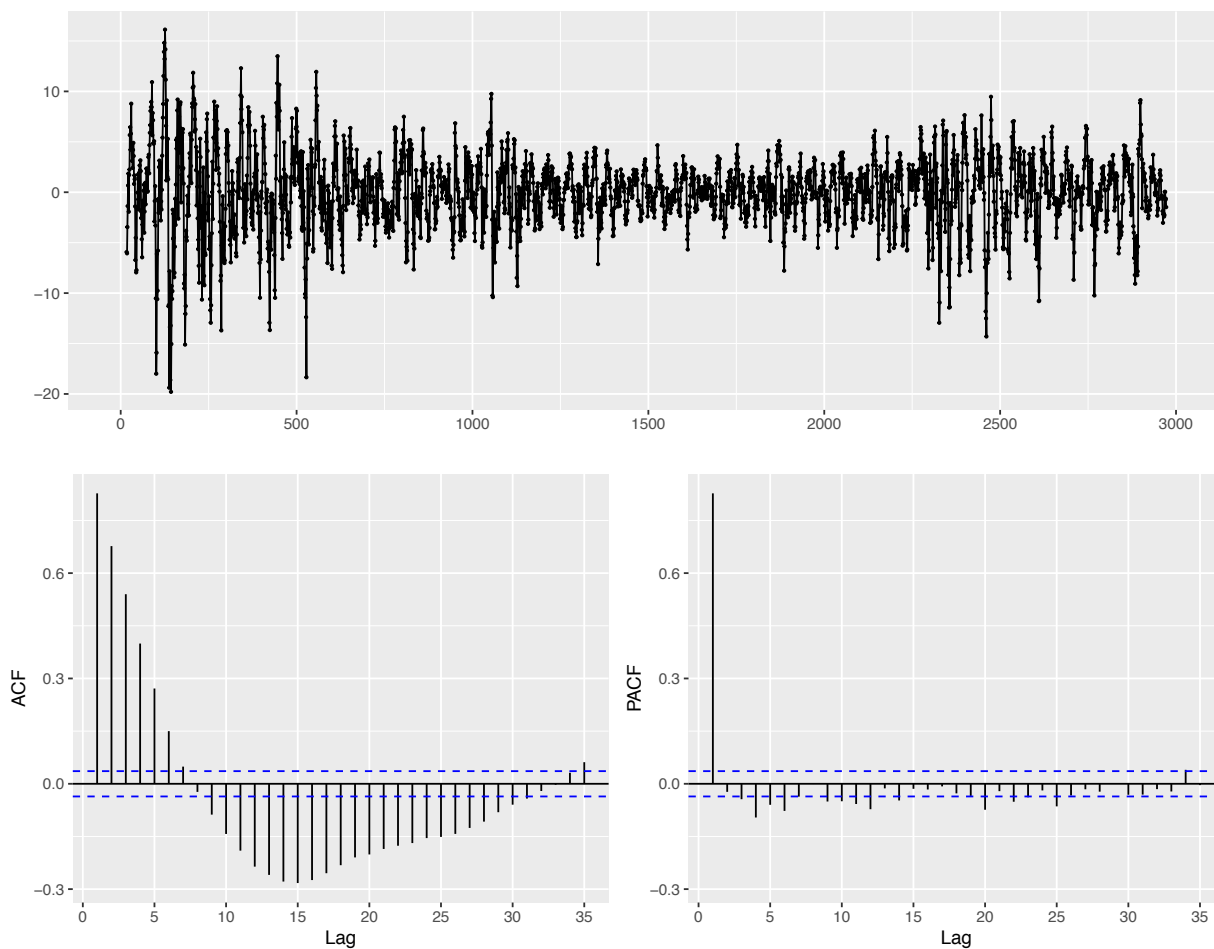


```
resid.ma.15 <- szereg.ts-ma.15 #Uwaga na NA!  
ggtsdisplay(resid.ma.15)
```



```
resid.ma.33 <- szereg.ts-ma.33 #Uwaga na NA!  
ggtstdisplay(resid.ma.33)
```


2.2.1 Wnioski

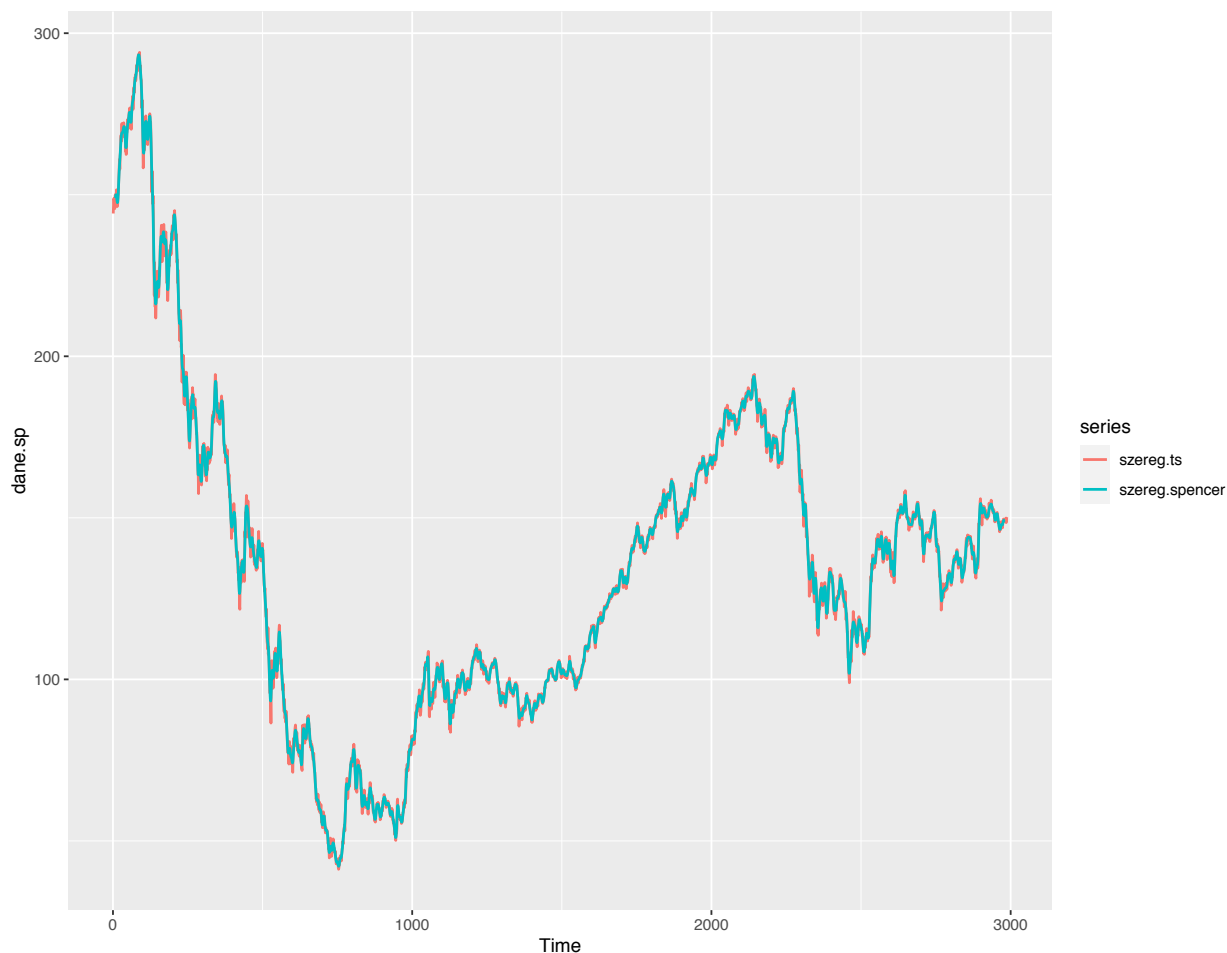
- Wraz ze wzrostem parametru q ($\text{order} = 2q+1$) rośnie poziom wygładzenia
- Samo wygładzenie nie jest satysfukcjonujące - praktycznie nie zauważalne.

2.3 Wygładzanie filtrem Spencera

Zastosujemy teraz alternatywną metodę wygładzania ruchomą średnią - uwzględniając wagi dla obserwacji. Tutaj parametr q jest ustawiony na 7 ($\text{order} = 15$).

```
library(signal)
szereg.spencer<-spencer(szereg.ts)

dane.sp <- ts.union(szereg.ts, szereg.spencer)
autoplot(dane.sp, lwd=0.75)
```


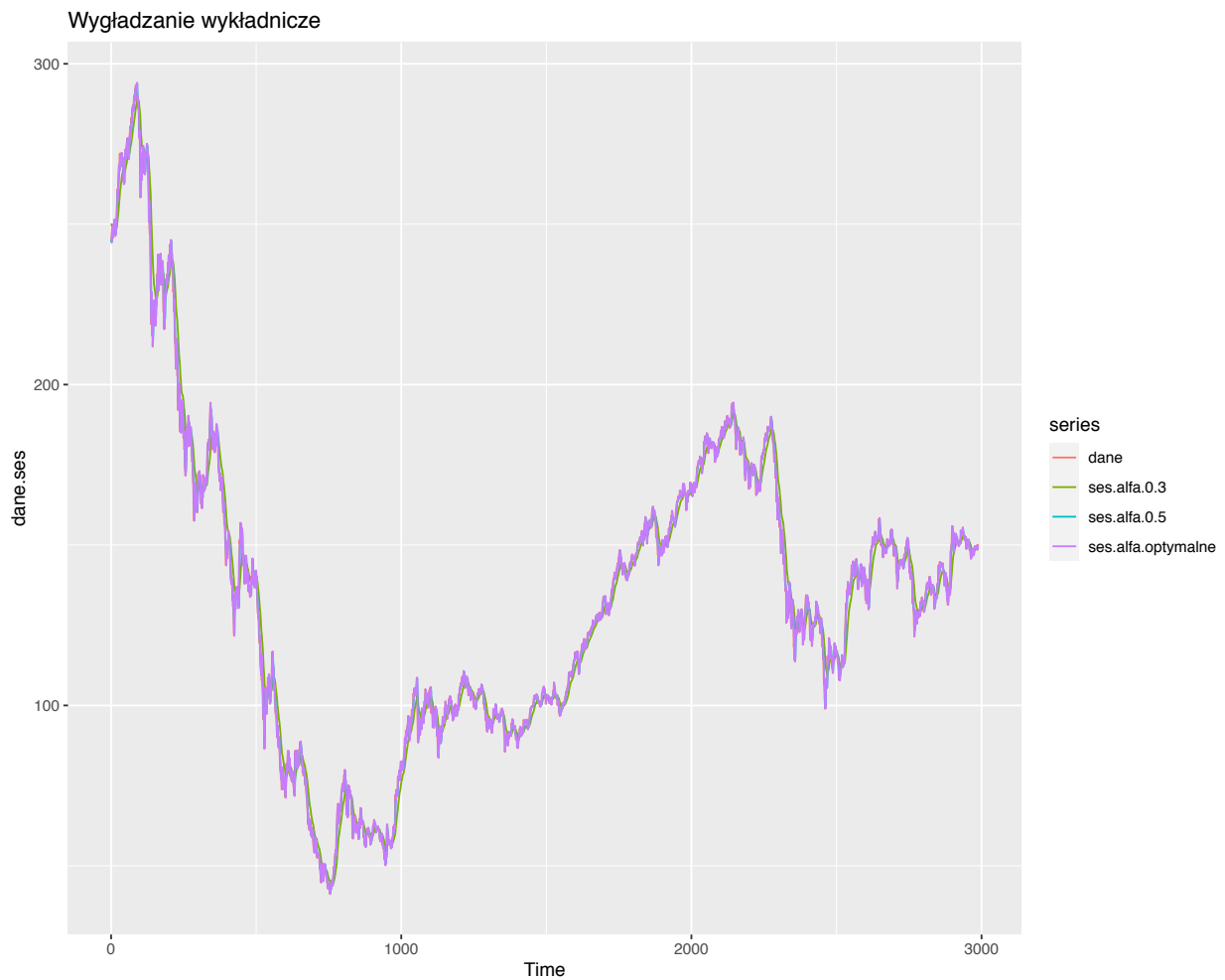
2.3.1 Wnioski

- Poziom wygładzenia jest mniejszy od najlepszego wygładzenia dla poprzedniej metody.

2.4 Wygładzanie wykładnicze

Kolejną metodą estymacji trendu jest wygładzanie wykładnicze. Zaprezentujemy wyniki dla różnych parametrów alfa.

```
library(expsmooth)
dane<-szereg.ts
ses.alfa03 <- ses(dane, alpha=0.1)$fitted
ses.alfa05 <- ses(dane, alpha=0.7)$fitted
ses.alfa.optim <- ses(dane)$fitted
dane.ses <- ts.union(dane, ses.alfa.0.3=sese.alfa03,
                    ses.alfa.0.5=sese.alfa05, ses.alfa.optymalne=sese.alfa.optim)
autoplot(dane.ses, main="Wygładzanie wykładnicze", lwd=.5)
```


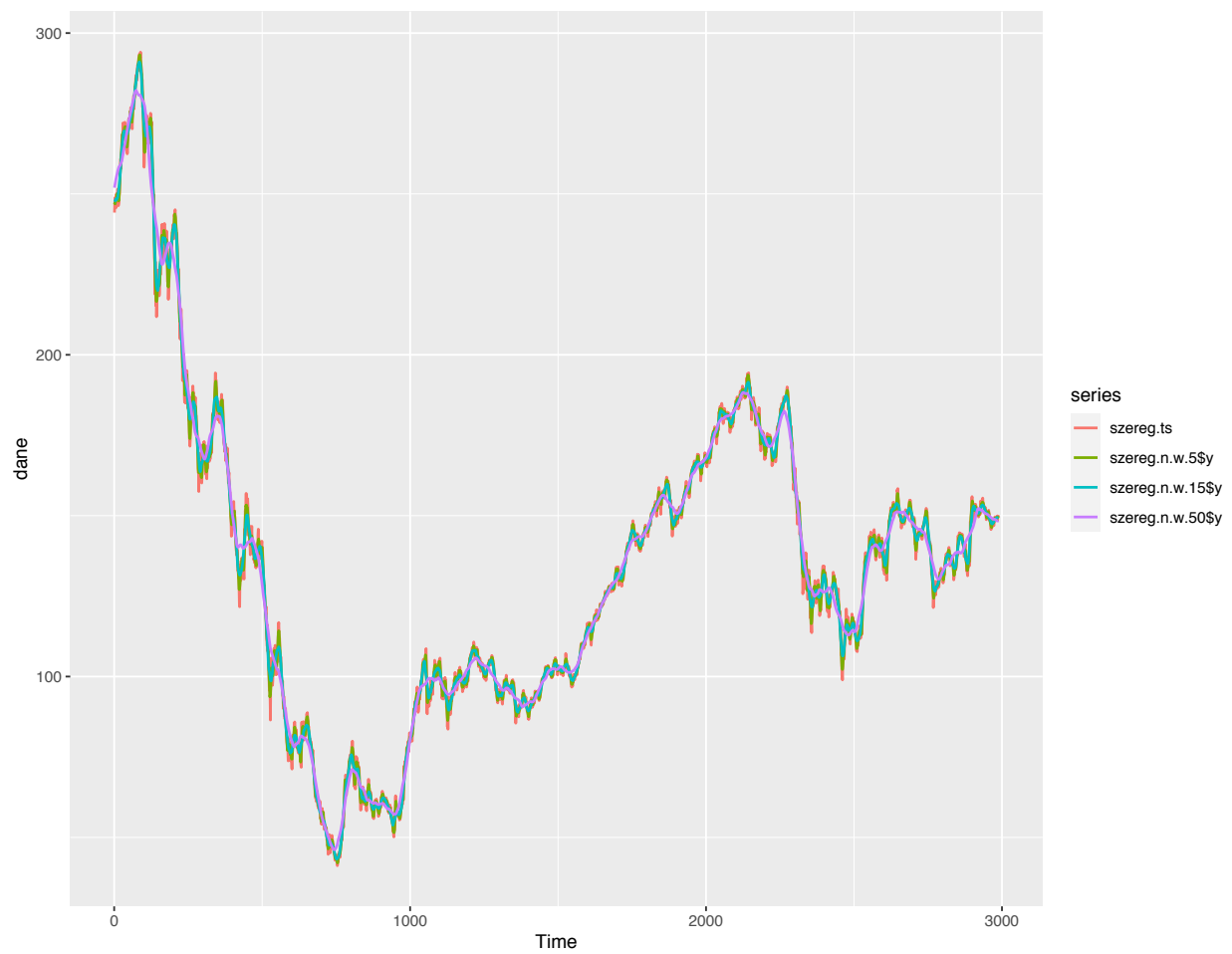
2.4.1 Wnioski

- Wyniki dla różnych alf się praktycznie nie różnią.
- Nie dostaliśmy satysfkującego wygładzenia.

```
length(szereg.ts)
```

```
## [1] 2988
```

```
x<-seq(1,2988,1)
szereg.n.w.5<-ksmooth(x, szereg.ts, bandwidth = 5)
szereg.n.w.15<-ksmooth(x, szereg.ts, bandwidth = 15)
szereg.n.w.50<-ksmooth(x, szereg.ts, bandwidth = 50)
dane <- ts.union(szereg.ts, szereg.n.w.5$y,szereg.n.w.15$y,szereg.n.w.50$y)
autoplot(dane,lwd=0.75)
```


2.4.2 Wnioski

- Dla szerszego okna dostaliśmy bardziej wygładzony wykres. Nadal nie jest on satysfukcjonujący - ciężko odczytać trend
- Wyniki są podobne jak dla metody ruchomej średniej

2.5 Podsumowanie

Nasze dane nie nadają się najlepiej do estymacji trendu, ponieważ jest on praktycznie nie zauważalny. Pomimo tego, najlepiej poradziły sobie metody:

- ruchomej średniej,
- jądrowa estymacja Nadaraya-Watsona.

Jeśli chodzi o eliminację “trendu” z naszych danych, to różnicowanie z opóźnieniem 1 dało nam porządkany biały szum.

3 Parametryczna estymacja trendu

4 Wstępna identyfikacja modelu

5 Bibliografia

Literatura

- [1] Dr. Adam Zagdański, *Analiza szeregów czasowych, semestr letni 2021*
- [2] Robert H. Shumway, David S. Stoffer, *Time Series Analysis and Its Applications*, Springer 3rd Edition.